

Lány a parton

Oly sokáig vártam mind hiába rád,
Ó, Anyám téged sem látlok már többet
Pedig nékem az ölelésed éltet
Amíg te megmutatod nekem a fád.

Kicsit összezavarodtam mára már,
Jó lenne kezelni az érzelmeket
Míg stressz, remegés átszövi testemet
Addig máshova képzelem magam ám.

Gyorsabban és gyorsabban csak számolok,
Mert hullámok a napot körbeveszik,
Egyet kettőt még azért csak gondolok.

Vonz az elmúlás és a fájdalom is,
Fekszem, egész testem borítja homok,
Várom, hogy beborítson hullám, s víz is.

